

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

39. Dæmoniacos, & lunaticos, qui diuino beneficio multis retro annis apud Gheelam Brabantiaë, vbi corpus S. Dymnæ requiescit, tandem liberari consueuerunt, eo die quo Mart. Lutherus defunctus est, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

troni solet sociari, statuis, solum diaboli, qui sinistro latroni animam impiam exhalanti apponitur, pepercerunt, quemadmodum hisce oculis ipsi perdolenter vidimus. Quinetiam vulgus falsè admodum in illos lusit, diſtītās, religiosos istos viros manus suo magistro & fratribus meritò abstīnuisse. Certè cū ad meam anno 72. rediissem diœcesim, Gœssarū incursionibus perturbatā, templi Rurēmūdæ choram perlustrans, vidi in altari summo, sublati vniuersis, atq; tres per rogos exustis Sanctorum imaginibus, solam imagunculā, quæ diaboli sollem gestantis specie, solet D. Genouefa virgini appingi: quam ego rapide manu arripiens, humi illidens: Tu hinc, inquam, migra diabole, qui stare nō potes vnde venerandas Domini tui Christi, & sanctorū eius imagines tuos per sacrilegos satellites exturbasti. *Demoniacos & lunaticos qui diuino beneficio multo retrò annis apud Gheelam Brabantia, vbi corpus S. Dymæ requiescit, tādē liberari consueverunt, eo die quo Martinus Lutherus defunctus est, suis hospitibus ad horas aliquot exoneratos fuisse.*

CAP. XXXIX.

Narrauit mihi Ven. Dominus N. ætatē, doctrina, & vitæ sanctimonia commendatissimus, atque etiamnum superstes, eo ipso die, quo nouus Euangelista Martinus Lutherus defunctus est, vniuersos dæmoniacos, qui iā temporis ad Gheelam Brabantia spe liberatiōnis,

rationis, quam apud corpus S. Dymnae, diuino beneficio plurimi istie iam inde à multis retrò annis consequi solent, aduecti erant, à teterrimis illis & horrendis demonibus hospitiis suis liberatos. Postridie verò ab iisdè rursus obsessos & discrutiatos fuisse. Demones verò, cum interrogarentur, ubi pridie delituisse, respondisse: Principem ipsorum, & archidæmonem præcepisse, vt vniuersi spiritus maligni ad sui prophetae & fidelis cooperarij D. Martini Lutheri exsequias cõfluere, congruere enim, vt qui quàm plurimos ad inferos seduxisset, & quàm plurimis ad eòdem solemniter deduceretur.

Hanc historiam cum in præsentia quorundam honoratorum virorum referrem, quidam magni principis Consiliarius subiunxit, se fuisse Isebij, in ædibus paternis Lutheri, in quibus & defunctus est, ibidemque paulo ante mortem Lutheri, quendam Lutherò à multis annis seruientem fortè è fenestra cubiculi, in quod id temporis erat Lutherus, fontem riuulos suos grato murmure emanentem, voluisse conspicere, in cuius margine mox ille viderit plurimos teterrimos cacodæmones, huc illuc saltitantes, quo visu cum ille vehementer percelleretur, animoque & vultu totus mutaretur, rogasse Lutherum palloris istius & subitæ mutationis causam. Quam cum ille celaret, tandem resumpto spiritu, rursus paulum

lulum è fenestra prospexerit, ac denuò dæmo-
nes terribilibus teterrimarum bestiarum for-
mis adspiciens, maiori horrore ac trepidatio-
ne concussus fit. Cumque rursus Lutherus in-
flaret, vt quid vidisset, ediceret: tandem illum
viam visam Luthero aperuisse. Qui cum paulò
post defungeretur, & cadaver illebio VVit-
tembergam veheretur, toto illo itinere innu-
merabilem coruorum horrèdum in modum
trocitantium, multitudinem funus superuo-
lante, ac VVittembergam vsque comitatum
suum præstitisse. Atque hi procul dubio fue-
runt isti, (aiebat idem ille Consiliarius) qui
mandato principis & archidæmonis sui, va-
sa, quæ prius occuparant, dimittentes, ad exse-
quias Martini Lutheri confluxerunt, ne quif-
quam illorum tantis deesse videretur solem-
nis.

*Fridericus Staphylus in absoluta responsione contra
Jacobum Schmidelinum, pag. 404. & VWilhel.
Lindan. Dialogo 3. cap. 1. Dubitantij. Martinus Lu-
therus volens dæmonem exorcizare, ab ipso dæmo-
ne in summas angustias redigitur,*

CAP. XL.

Possum ego redigere mihi in memoriam
Anno 1545. dæmoniacam quandam puel-
lam è Misniè ditione adductam VVittember-
gam ad Lutherum ea spe, quod Lutherus ceu
rectius Elias, puellam istam à malo dæmone
liberaturus esset. Quamuis autem Lutherus
ad